

Sygn. akt II K 515/18 Zambrów, 07 maja 2019r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Iwanowska

Protokolant: Izabela Orłowska

w obecności oskarżyciela – bez udziału

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 04 kwietnia 2019r., 07 maja 2019r.

sprawy D. K., urodz. (...) w L., córki R. i E. z d. O.

oskarżonej, o to że:

w dniu 08 marca 2018 roku w Z., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła B. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem z tytułu zawarcia umowy na zakup towaru w ten sposób, że na portalu internetowym (...) wystawiła na aukcji nr (...) do sprzedaży telefon komórkowy m-ki L. (...) a następnie po dokonaniu przez pokrzywdzonego wpłaty w wysokości 626 zł przez płatność (...) nie wywiązała się z umowy oraz nie zwróciła otrzymanych pieniędzy, czym działała na szkodę B. S.

tj. o popełnienie czynu z art. 286 § 1 kk

Oskarżoną D. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu jej czynu, zaś kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 515/18

UZASADNIENIE

D. K. stanęła pod zarzutem tego, że w dniu 08 marca 2018 roku w Z., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła B. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem z tytułu zawarcia umowy na zakup towaru w ten sposób, że na portalu internetowym (...) wystawiła na aukcji nr (...) do sprzedaży telefon komórkowy m-ki L. (...) a następnie po dokonaniu przez pokrzywdzonego wpłaty w wysokości 626 zł przez płatność (...) nie wywiązała się z umowy oraz nie zwróciła otrzymanych pieniędzy, czym działała na szkodę B. S.

Oskarżona D. K. (k.123v-124,125,65) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że nie miała zamiaru ani planu oszukania pokrzywdzonego. W momencie kiedy wystawiała na (...) telefon, którym był zainteresowany pokrzywdzony, zawiesił jej się komputer, doszło do zdublowania aukcji. Oskarżona zgłosiła błąd do portalu (...) i poprosiła o wyjaśnienie. Oskarżona wskazała, że skontaktowała się z B. S., zapytała czy chce inny telefon czy zwrotu pieniędzy. Pokrzywdzony poprosił o zwrot pieniędzy przesłał numer konta. Z uwagi na to, że numer konta przesłany został z innego numeru nick, oskarżona przesała połowę pieniędzy i prosiła o potwierdzenie ich wpłynięcia, żeby przesać resztę. Nie wiedziała czy pieniądze wysłała właściwej osobie. Żeby móc szybciej wysłać pieniądze wysłała je z konta swojej fundacji. Przed rozprawą rozmawiała z pokrzywdzonym i dowiedziała się, że nie dostał tych pieniędzy. Odpowiedzi mailowej

od (...)z wyjaśnieniem zaistniałej sytuacji do tej pory nie otrzymała. Oskarżona przeprosiła pokrzywdzonego za zaistniałą sytuację podkreślając, że to nie wynikało z jej winy.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego uznać należy, iż w niniejszej sprawie brak jest znamion przestępstwa oszustwa. Oskarżona nie miała zamiaru oszukania pokrzywdzonego, zaistniała sytuacja była wynikiem przypadku i awarii technicznej.

Przesłuchany w charakterze świadka pokrzywdzony B. S. (k.124-125,2,3,,80v) wskazał, że na aukcji (...) zakupił telefon L. za kwotę 600 złotych plus koszty przesyłki. Pieniądze przelał przez stronę (...). Próbował skontaktować się z oskarżoną, miał wrażenie, że unika kontaktu z nim, w rozmowie z jej mężem dowiedział się, że jest chora, ale telefony z kilku aukcji zostały wysłane. Później już nikt nie odbierał od niego telefonów. Od oskarżonej dostał maila, odpisał że prosi o zwrot pieniędzy i przesłał numer konta. Nie otrzymał pieniędzy od oskarżonej, nie skontaktowała się ona z nim ponownie. Wskazał ponadto, że nie otrzymał również pieniędzy od stowarzyszenia (...). Po sprawdzeniu w czasie przerwy w rozprawie swojego konta bankowego pokrzywdzony wskazał, że rzeczywiście, zgodnie z twierdzeniami oskarżonej, otrzymał od niej zwrot 300 złotych a więc połowy zapłaconej kwoty. Pokrzywdzony wskazał, że nie wiedział, że otrzymał tę kwotę, gdyby wiedział to napisałby maila, żeby przesłała mu drugą część pieniędzy i nie zgłaszałby sprawę na policję. W ocenie Sądu zeznania świadka należy uznać za wiarygodne, pokrzywdzony rzeczywiście nie zauważył przelewu od oskarżonej i był przekonany o tym, że został oszukany. Po sprawdzeniu konta i otrzymaniu reszty pieniędzy, wnosił w piśmie z dnia 05 kwietnia 2019 roku o zakończenie postępowania wobec D. K..

Zeznania świadka K. P. (k.137,25v) nie wniosły nic istotnego do sprawy. Dotyczyły ustalenia miejsca pobytu oskarżonej na etapie postępowania przygotowawczego.

Analiza dokumentów załączonych do akt sprawy wskazuje, że faktycznie doszło do zawarcia transakcji pomiędzy oskarżoną i pokrzywdzoną, zaś z uwagi na awarię komputera i niemożność wywiązania się z niej pokrzywdzona podjęła próby zwrotu pieniędzy pokrzywdzonemu, które z powodu zaniechań pokrzywdzonego nie doszły do skutku.

Pokrzywdzony pieniądze w kwocie 626 złotych za aukcję na Portalu (...) (k.9) przelał w dniu 08 marca 2018r. (k.6), otrzymał potwierdzenie dokonania płatności (k.7-8), w dniu 14 marca 2018 roku pokrzywdzony próbował nawiązać kontakt mailowy z oskarżoną (k.1) opisując podjęte czynności oraz wskazując, że zamierza sprawę zgłosić policji. Do akt sprawy dołączono również dokumentację z Banku (...) w B. dotyczącą rachunków bankowych należących do D. K. (k.28-42).

Portal (...) udzielił informacji odnośnie użytkownika konta na którym wystawiono ww przedmiot wraz z wykazem wcześniejszych transakcji przeprowadzonych z tego konta jak również korespondencją prowadzoną przez oskarżoną z portalem (k.15-18,132-135). Z informacji z portalu(...) (k.98) wynika, że sprzedaż telefonu L. rozpoczęła się w dniu 05 marca 2018r. o godz. 13:36:01 a zakończyła w dniu 08 marca 2018r. o godz. 01:17:33, telefon został wystawiony za cenę 600 złotych.

Załączona korespondencja mailowa pomiędzy pokrzywdzoną a oskarżonym potwierdza jej wyjaśnienia. W dniu 10 marca 2018 roku wysłała ona do B. S. maila z informacją, że nie wie jak to się stało, że telefony się zdublowały, zaznaczyła, że na pewno na sprzedaż wystawiła tylko jeden telefon L., wskazała że zgłosiła sprawę do (...) i zapytała czy pokrzywdzony chce inny telefon czy zwrotu pieniędzy (k.114), 15 marca 2018 roku (k. 115) pokrzywdzony odpowiedział, że chce zwrotu pieniędzy. W dniu 16 marca 2018 roku D. K. poprosiła o numer konta (k.116), w dniu 17 marca

2018 roku B. S. przesłał numer konta, z ostrzeżeniem, że zgłosi sprawę na policję (k.117). W dniu 22 marca 2018 roku pokrzywdzona przesłała kwotę 300 złotych na numer konta wskazany przez B. S. (k.120), w tytule transakcji wskazała, że następnego dnia prześle resztę pieniędzy, oraz że z uwagi na innego maila do kontaktu i brak nicka nie mogła go odnaleźć. Pieniądze oskarżona przesłała z rachunku bankowego Stowarzyszenia (...) w B.. Z wydruku z rachunku bankowego należącego do B. S. prowadzonego w (...) Bank wynika, że przelew wpłynął na jego konto w dniu 22 marca 2018r. (k.121). Resztę pieniędzy B. S. otrzymał w dniu 05 kwietnia 2019 roku, po rozprawie sądowej (k.127-128).

Wskazane wyżej okoliczności jasno wskazują, że oskarżona nie wypełniła znamion czynu zabronionego w związku z czym sąd od zarzucanego jej czynu D. K. uniewinnił. Przepięstwo określone w art. 286 § 1 kk, zarzucane oskarżonej polega na doprowadzeniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd, wyzyskaniu błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Pokrzywdzony, już w momencie składania zawiadomienia w dniu 09 kwietnia 2018 roku miał na swoim rachunku część przelanych przez oskarżoną środków, które wpłynęły na jego rachunek w dniu 22 marca 2018r. Druga część miała być przelana dopiero po potwierdzeniu przez pokrzywdzonego, że konto na które przesłane zostały pieniądze jest prawidłowe i pieniądze do niego dotarły. Pokrzywdzony w toku prowadzenia dochodzenia nie potwierdził otrzymania pieniędzy, gdyż nie zauważył, że oskarżona przelała je na jego konto.

W związku z powyższym nie można uznać, że oskarżona wypełniła swoim zachowaniem znamiona czynu z art. 286 § 1 kk. Oskarżona nie miała zamiaru oszukiwania pokrzywdzonego, zaistniała sytuacja wynikała z trudności technicznych jakich doświadczyła, a kiedy okazało się, że nie może wywiązać się z umowy podjęła czynności zmierzające do wyjaśnienia sytuacji i jej naprawienia.

Wskazać należy, iż oszustwo może być popełnione tylko umyślnie, jest to przestępstwo kierunkowe, którego celem jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie sprawca powinien obejmować zamiarem bezpośrednim wszystkie znamiona oszustwa (post. SN z 4.1.2011 r., III KK 181/10, OSNKW 2011, Nr 3, poz. 27; wyr. SN z 14.1.2004 r., IV KK 192/03, Prok. i Pr. – wkł. 2004, Nr 9, poz. 5). Wskazać należy, iż Sąd dał wiarę oskarżonej, która podała, że nie miała zamiaru oszukania B. S.. Zgromadzone w sprawie dowody jasno wskazują, że zrobiła ona wszystko co mogła by naprawić zaistniałą sytuację. Gdyby pokrzywdzony, oczekujący przecież na pieniądze, sprawdził swoje konto przed złożeniem zawiadomienia, do oskarżenia D. K. nigdy by nie doszło, a pokrzywdzony już rok temu odzyskałby swoje pieniądze.

W ocenie Sądu analiza materiału dowodowego jasno wskazuje, że czyn oskarżonej nie zawierał znamion przestępstwa oszustwa. Wskazać należy, iż brak w czynie ustawowych znamion typu czynu zabronionego obejmuje sytuacje, gdy czyn wprawdzie zaistniał, jednak nie zawiera on wszystkich znamion określonego typu czynu zabronionego. Przesłanka braku znamion czynu zabronionego wymaga od organu procesowego niebudzącej wątpliwości oceny prawnej, że zachowanie sprawcy nie wyczerpuje ustawowych znamion danego typu czynu zabronionego, albo z innego powodu nie stanowi ono przestępstwa. Po stronie organu procesowego występować musi pełne przekonanie, co do wystąpienia wymienionej przesłanki. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie niewątpliwie zachodzi sytuacja opisana w art. 17 § 1 pkt 2 kpk. Jak już wcześniej wskazano oskarżona nie miała zamiaru zatrzymania przelanych przez pokrzywdzonego pieniędzy dla siebie, jak tylko dowiedziała się o zaistniałej sytuacji poinformowała go o sposobie zwrotu pieniędzy.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 2 kpk w przypadku gdy czyn nie zawiera znamion przestępstwa postępowania się nie wszczyna a wszczęte umarza. Inaczej ma się sytuacja gdy postępowanie zawisło przed sądem a okoliczności braku

znamion przestępstwa ujawniły się dopiero po wszczęciu przewodu sądowego jak w przypadku niniejszej sprawy. Wskazać należy, iż dopiero w czasie rozprawy w dniu 04 kwietnia 2019 roku pokrzywdzony sprawdził wyciągi ze swojego rachunku bankowego i okazało się, że wyjaśnienia oskarżonej polegają na prawdzie i przesłała ona pieniądze, oczekując z przesłaniem kolejnych na potwierdzenie prawidłowości numeru konta przez pokrzywdzonego. Brak współpracy pokrzywdzonego, widoczny w załączonych mailach doprowadził do wszczęcia wobec oskarżonej postępowania karnego. Niewątpliwie w niniejszej sprawie zastosowanie ma art. 17 § 1 pkt 2 kpk, zaś ujawnienie przesłanki z art. 17 § 1 pkt 2 kpk po rozpoczęciu przewodu sądowego skutkować musi uniewinnieniem oskarżonej (art. 414 § 1 kpk).

O kosztach orzeczono na mocy art. 626 § 1 kpk oraz 632 pkt 2 kpk.